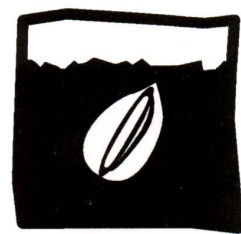


Nagyböjt 1. Vasárnapja C

*Nem eshet semmi bajod,
otthonodhoz nem közelíthet semmi csapás.
Mert angyalainak parancsol felőled,
hogy őrizzenek minden utadon. (Zsolt 90,10.11)*



Olvasmány

Második Törvénykönyv 26,4-10

Mózes így tanította a népet.

Amikor termésed legjavából ajándékot hozol, a pap vegye ki kez edből a kosarat, s állítsa az Úr, a te Istened oltára elé. Te pedig mondd az Úr, a te Istened előtt:

"Apám vándorló arám volt, lement Egyiptomba, s ott élt idegenként kevesedmagával, mégis nagy, erős és hatalmas néppé lett.

Amikor aztán az egyiptomiak rosszul bántak velünk sanyargattak és kemény szolgaságba vetettek minket, akkor az Úrhoz, atyáink Istenéhez kiáltottunk. S az Úr meghallgatta könyörgésünket, meglátta nyomorúságunkat, elnyomatásunkat és sanyarú sorsunkat. Az Úr erős kézzel és kinyújtott karral kivezetett minket Egyiptomból, nagy rémületet támasztva, jelek és csodák kíséretében. Erre a földre hozott, és nekünk adta ezt a tejjel-mézzel folyó országot.

Íme, most hozom annak a földnek első termését, amelyet te, az Úr nekem adtál." Ezzel hagyd ott a kosarat az Úr, a te Istened színe előtt, majd borulj le az Úr, a te Istened előtt.

Szentlecke

Rómaiakhoz 10,8-13

Testvéreim! Hogyan mondja az Írás? Közel van hozzád a tanítás, ajkadon és szívedben, tudniillik a hit tanítása, amelyet hirdetünk. Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, üdvözülsz. A szívbeli hit ugyanis megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál. Az Írás ugyanis azt mondja: Senki nem vall szégyent, aki őbenne hisz. Nincs különbség zsidó meg pogány között, mert mindnyájunknak egy az Ura. Ő bőkezű mindazokhoz, akik segítségül hívják. Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül.

Evangelium

Lukács 4,1-13

Abban az időben: Jézus a Szentlélektől elelve otthagyta a Jordánt, s a Lélek ösztönzésére a pusztába vonult negyven napra. Itt megkísértette a sátán. Ezekben a napokban nem evett semmit sem, de végül is megéhezett. Ekkor megszólította a

sátán: "Ha Isten Fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy váljék kenyérré." De Jézus ezt felelte: "Írva van, nemcsak kenyérral él az ember." Erre a sátán fölvezette egy magas hegyre, és egy szempillantás alatt felvonultatta szeme előtt a földkerekség minden országát. "Minden hatalmat és dicsőséget neked adok – mondta –, mert hisz én kaptam meg és annak adom, akinek akarom. Ha leborulva hódolsz előttem, az mind a tied lesz." Jézus elutasította: "Írva van: Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!" Ekkor a sátán Jeruzsálembe vitte, a templom párkányára állította, és így szólt: "Ha Isten Fia vagy, vesd le magad innét. Hisz írva van: angyalainak parancsolta, hogy oltalmazzanak, és: kezükön hordoznak majd, nehogy kőbe üsd a lábad." De Jézus ezt válaszolta: "Az is írva van: Ne kísérsd Uradat, Istenedet!" Miután a sátán ezekkel a kísértésekkel hiába próbálkozott, egy időre elhagyta Jézust.

Elmélkedés

Megint megkezdődik a "húsvéti böjti idő" 40 napja, amely a megtérés ideje kellene, hogy legyen. Keresztény voltunk nem mozdulatlan, megváltoztathatatlan állapot. A kereszténységet gyakorolni kell, egész életünket át kell hatnia. Ezért ez az idő a mindent átható üdvösség és gyógyulás folyamatának része és bátorítás életünk megjavítására. Az értelmes böjt – testi és lelki/szellemi – jelentős helyet foglal el ezekben a hetekben, hogy támogassa ezt a célt. A mai és a következő nagyböjti vasárnapok szentírási szövegei is a böjt és a megtérés értelmére mutatnak rá, hogy megtanuljunk Isten akaratának újra és újra helyet adni életünkben.

Isten más: így fogalmazhatjuk meg röviden és velősen a mai olvasmányok fő gondolatát. Ezek a szövegek olyan Isten-kép kialakításához vezetnek minket, amely személyes nehézségek és bajok közepette is támaszt nyújthat. Isten nem úgy lesz úrrá a nehézségeken és szenvedésen, ahogy emberi szemszögből szívesen elvárnák tőle. De üdvözítő műve mégis mindig erősebbnek bizonyul. Az Ószövetségben az egyiptomi elnyomás megtapasztalását a megmentő kivonulás és az ígéret földjének megtapasztalása követi, ahol tej és méz folyik (1. olvasmány). Az Újszövetségben Isten egyszer s mindenkorra a szenvedő mellé áll Fiában, aki az emberlét legmélyebb kínjait szenvedte el a kereszten. De nem semmisül meg a szenvedésben; Jézus kereszthalálát feltámadása követi.

Isten tevékenységéről alkotott emberi elképzeléseket mutatja be egyre tágabban az evangéliumban szereplő három kísértés. A leghatározottabb lemondást az éhség kísértése követeli: Izrael pusztai vándorlásának tapasztalatára emlékeztet. Jézus világosan kifejti, hogy nem akarja saját erejéből csillapítani éhségét, ebben a vonatkozásban is Istenre hagyatkozik. A második kísértésben a világhatalmat utasítja vissza azzal a figyelmeztetéssel, hogy csak Istent szabad imádni: világos szembehelyezkedés a politikai jellegű messiásvárással, az olyan uralkodóval, akinek célja a világi uralom helyreállítása lenne. A harmadik kísértésben a sátán azt kívánja Jézustól, hogy bizonyággul csodát tegyen. Jézus ezt is határozottan visszautasítja és egyedül Isten akaratának veti alá magát – kiszolgáltatottan: ez teszi lehetővé, hogy megváltónk legyen.

A húsvéti bűnbánati idő legyen nekünk is a gyakorlás ideje, hogy jobban elboldoguljunk kísértéseinkkel és a megtapasztalt szenvedéssel. Vagyis arra kényszerítsük önzésünket, hogy komolyan vegye korlátozottságunkat és a lényegre összpontosítsunk. Azt is jelenti, hogy erősen akarjuk keresni Istent, aki Jézusban mutattatta meg magát nekünk: hogy velünk van pont a szenvedésben; és elfogad minket tehetetlenségünkben, hogy ezáltal elvezessen minket a feltámadásra.